WEEKBLAD
BELGIE: 5 FR.
NEDERLAND: 35 cts

27 JANUARI 1951 — Nr 16
1ste JAAR — 20 BLZ.
**

Mickey magazine

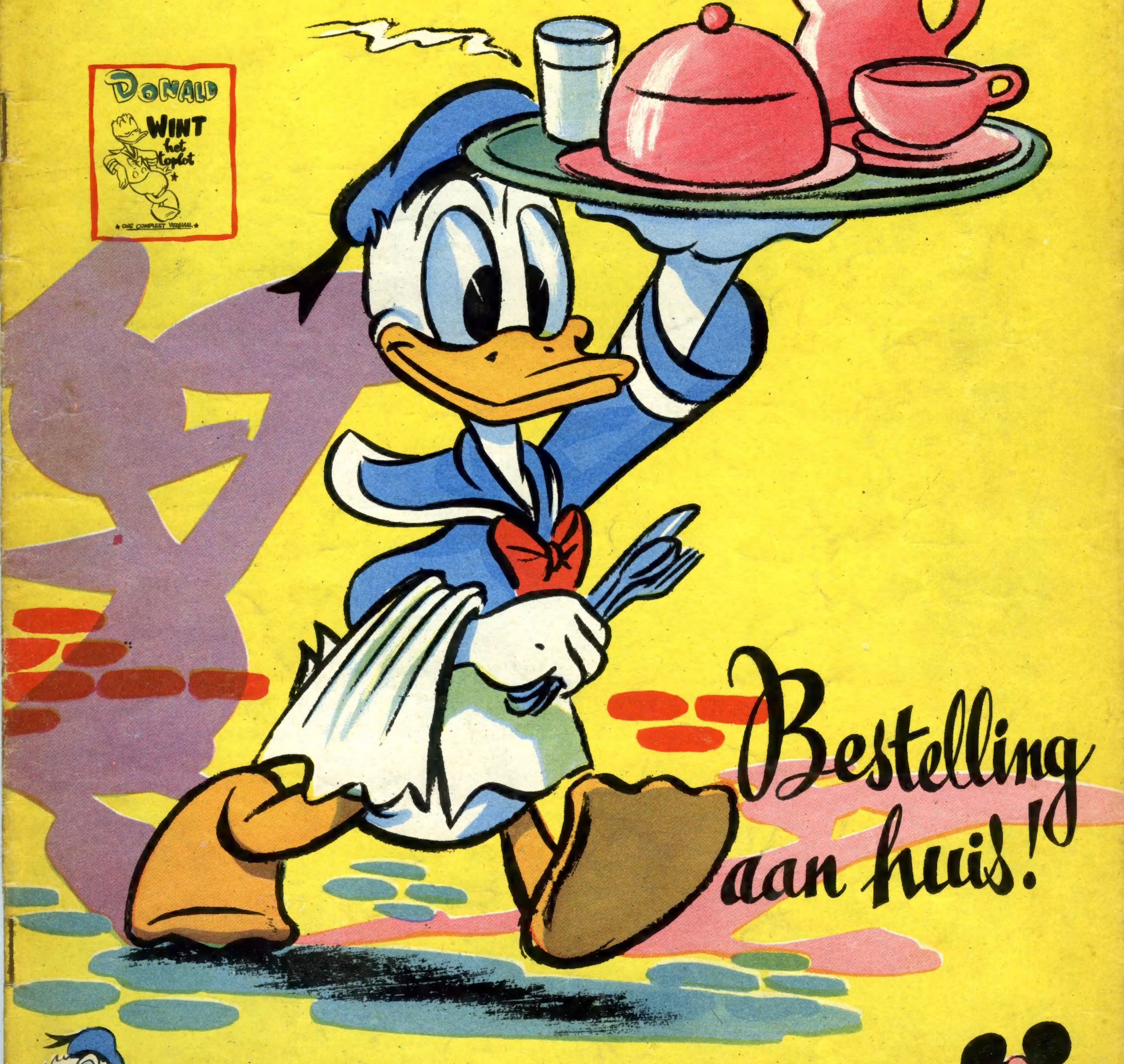

Het blad voor kleine en grote kinderen

ANTWOORD OP JE BRIEF

Ik dank hier in één adem volgende Mickey-vrienden om hun schone brief : DE JONGHE Lodewijk (Burcht), COENRAADS Henri (Arendonk), JANSEN Hildake (Antwerpen) — danke, hoor, lieve kleine meid ! — MODAERT Myr. (Wervik), SCHEIRS Robert (Berchem), PERDAENS Willy en Liliane (Ninove), COENEN Hugo (St-Truiden), SUETENS Luc (Mechelen) — de uitvinder was Marconi. — PALLEMANS Leo (Deurne) — Stradivarius, Pohli, Magellan. — VAN SUL Jozef (Vorst), CURRINCKX John, Karel en Maurice (Merksem), BOUTMANS Etienne (Merksem), Jetje BOOKELMAN (Amsterdam), BORGHS Leo (Antwerpen), WUSTENBERGHS Theo (Deurne - Zuid), HAERENS Jeanine (Eeklo), HORTE Jan-Lucas (Roeselare), LENNIS Jozef (Kessel-Lo), HANS Yvon (Eigenbilzen), VERSMISSEN Frans (Mechelen), TOTE Xavier (Antwerpen), Agnes LAMOEN en leden van Deurne-Noord, VAN KRIEKEN Thea, Greta en Suzanna (Schoten), VAN DE PUTTE Hubert (Gentbrugge) en BEECKMANS Gilberte (Hemiksem). Allemaal, zonder uitzondering, gegroet van de hele familie, hoor !

MICKEY.

DE VROLIJKE DIERGAARDE

Mickey roept op...

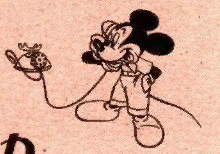

Hallo, hallo, vriendjes uit alle gouwen van het land, hier ben ik weer voor ons wekelijks, gezellig onderonsje. Ik heb gisteravond de hele Walt Disney-familie samengetrommeld en wij hebben gesproken over de liefdadigheid, die geëist wordt van alle waardige leden van onze club.

Jullie kennen Donald. Hij is wel een kleine snoever, maar op bepaalde ogenblikken kan hij recht goed zijn voor zijn evennaaste. Het goede inzicht alleen telt, beweerde Donald op de vergadering, en hij werd beaamd door Pluto, die luide blafte : « Donald heeft gelijk! Er zijn lieden die liefdadig schijnen en in werkelijkheid alleen de naastenliefde beoefenen uit gewoonte, en soms — wat erger is — om in een goede roep te staan in de wijk. Ik noem dat gewoon schijnheiligheid ! »

Jo Carioca, de drie Donald-neefjes, Prof, enz. gaven toen hun mening te kennen over de beoefening van de liefdadigheid, waarna ik als besluit de... conclusie trok !

Die conclusie ?... De liefdadigheid — de naastenliefde — beoefenen zoals het behoort, is ongedwongen luisteren naar de goede stem van ons hart, van ons geweten, uitsluitend en alleen omdat het, sedert de wereld wereld is, een GEBOD is, als broeders te leven.

Ik herinner mij, dat een koning eens van zijn zeven ministers eiste dat zij hem elke week een lijstje zouden voorleggen van hun daden van naastenliefde. Zes van de ministers bezorgden hem eindeloos-lange lijsten. De zevende legde hem een onbeschreven blad voor. De koning vroeg hem : « Wat betekent dit ? Beoefent gij dan de liefdadigheid niet ? » De minister antwoordde : « Toch wel, Sire, maar als ik ze in lijst bracht, zouden mijn daden ophouden uit naastenliefde gesteld te zijn... Liefdadigheid staat of valt naar gelang men ze geheim houdt of mededeelt. »

Ik begrijp die minister. En jullie ook ?... Wees dus liefdadig waar en wanneer het kan, en zo dikwijls als het kan. Dan pas zijn jullie waardige clubleden !... Taai, hoor !...

Mickey

MICKEY MAGAZINE Het jeugdblad voor jongens en meisjes.
Uitgaven Pont-Levis — Verantw. uitgever : Frans PRETE, 47, Hopstraat, Brussel.

Abonnement voor Nederland
Storting op of overschrijving naar postgiro 137.867 van de alleenvertegenwoordigers (adres hieronder).

ABONNEMENTSPRIJS :

	3 m.	6 m.	1 jaar
België .....fr.	60.—	115.—	225.—
B. Kongo fr.	65.—	130.—	260.—
Nederland fl.	4.25	8.—	15.50

Postcheck : Uitgaven Pont-Levis, Nr 7539.34

Alleenvertegenwoordiging voor Nederland en overzeese gebieden :
M. van Gelderen en Zoon, Postbus 826, Amsterdam.
Nederlandse lezers richten hun brieven voor MICKEY aan dit adres.

DE MICKEY-CLUB

Vandaag iets over het kenteken. De meesten onder jullie weten er al meer van. Door kenteken is hier bedoeld, niet het aanplakkenteken van de club (getekend in het plaatjesalbum), maar de **borstspeld** van elke clubleider en verder van elk clublid.

Deze borstspeld is zeker de schoonste die ooit werd gemaakt voor een jeugdclub. Jullie kunnen het geloven of niet, maar ik sta er voor in : ze is haar geld waard !... Het is een juweeltje ! Een kunstenaar zou jullie het zelfde zeggen.

Deze prachtige borstspeld kunnen wij niet gratis bezorgen, want ze kost heel duur !... Wij vragen jullie die borstspeld te bestellen. Jullie ouders, die nu weten dat « Mickey-Magazine » het goed bedoelt met hun brave kereltjes en kerlinnetjes, zullen jullie dit zeker toestaan. Een voorwaarde is, dat jullie 't verdienen door jullie gedrag, anders zijn jullie toch niet de gewenste clubleden.

De prijs voor het kenteken-borstspeld is 15 fr., minder dan onze inkostprijs. Zoals voor de lidkaart en het album nemen wij de verzendingskosten voor ons.

Betaling over de post, door storting van 16 fr. op de postcheckrekening nr. **7539.34** van de **Uitgaven PONT-LEVIS, Hopstraat, 47, Brussel,** of tegen rembours (brievenbesteller).

De leiders van een afdeling kunmen voor al de leden in één keer bestellen en het totale bedrag storten. **Geen postzegels ter betaling zenden.**

MICKEY.

DE VROLIJKE DIERGAARDE

Bestelling aan huis

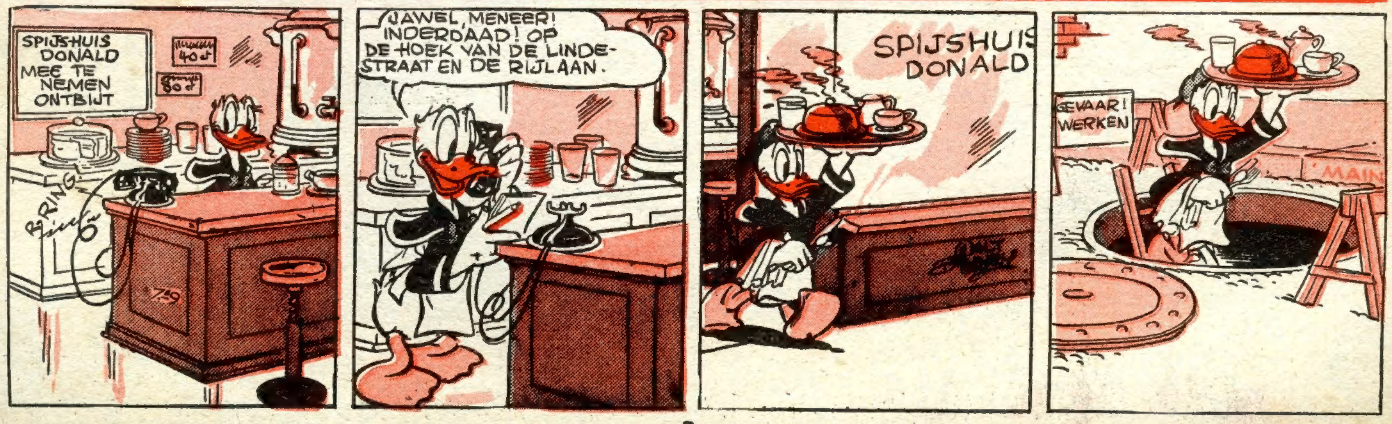

De Geheimen van de EIFFELTOREN

Mickey, Donald en Pluto zijn in de macht van gevaarlijke schurken. Mickey waagt een tengenoffensief, maar moet zich bij de overmacht neerleggen...

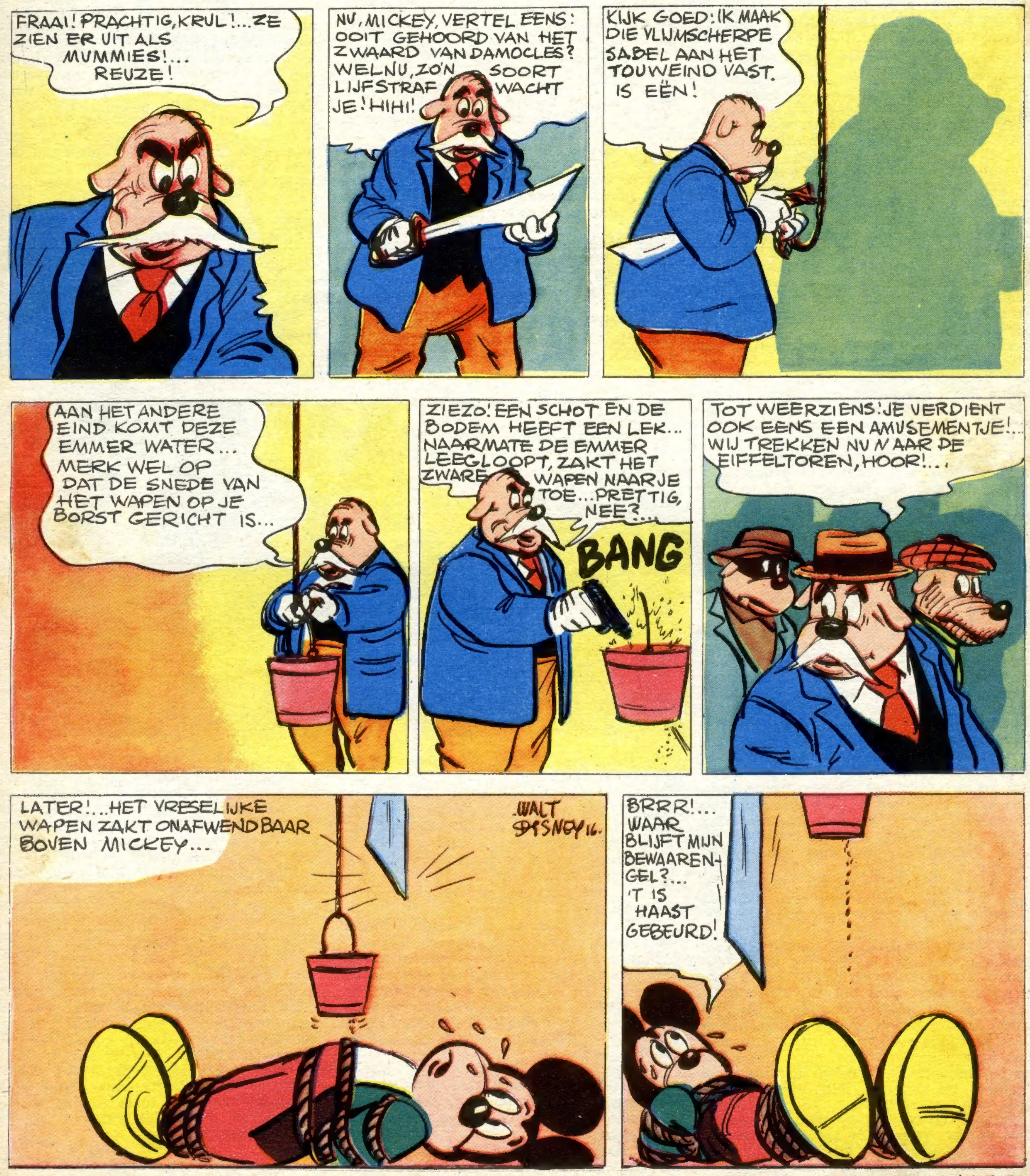

TOEKOMENDE WEEK: *TE LAAT?*

De slaap van David Swan

door Nathaniël HAWTHORNE

VERTALING : J. C. R. F[illegible]DO

Zo begon het :
David Swan — 20 jaar oud — heeft een baantje van kommies gekregen bij zijn oom in Boston. Wachtend op de diligence voor Boston, is hij in slaap gevallen bij een bosje ahornen, naast een bronnetje.

DE koets had amper een mijl of twee afgelegd, toen een bekoorlijk jonge meisje met lichte pas kwam aanhuppelen, hetgeen stellig wees op een blijde gemoedstemming. De beweging die zij zich gaf was er wellicht oorzaak van — welk kwaad is er het te zeggen? — dat haar kouseband doorsprong. Voelend dat haar zijden kous — voor zover die in zijde was — plotseling zakte, verliet zij de grote baan en liep het bosje in om er een schuilplaats te zoeken. Zij ontdekte er de jongeling, slapend naast de weg... Zij stond op het punt de vlucht te nemen op de toppen van de voeten, toen zij plots zag dat een gevaar de slaper bedreigde : een ongewoon grote wesp gonzedanste om hem heen... Buzz ! buzz ! buzz !... Het insect beschreef grillige kringen links en rechts van de slaper en plaatste zich tenslotte op het ooglid van Divid Swan. De prik van een wesp is gevaarlijk. Luisterend naar de stem van haar goede hart, viel het jonge meisje de indringster met haar zakdoek aan, joeg haar dapper weg en dwong haar ver van het bosje te vliegen. Prachtig tafereel !... Het stellen van deze goede daad had haar ademhaling opgejaagd en met vurig blozende wangen wierp zij een steelse blik op de jonge slaper voor wie zij strijd kwam te voeren tegen een zo onhebbelijk insect.

— Hij is knap ! dacht zij bij zichzelf en de blos op haar wangen nam toe.

Hoe kwam het dat David's hart niet met het hoogste, onverbasterd geluk vervuld werd ? Hoe kwam het dat de verschijning van dit stralende meisje de sluier om zijn droom niet wegnam ? Waarom, ten slotte, glimlachte hij dit heerlijke visioen niet toe ?... Degene wier beeld versmolt met het wonderschone aangezicht van het meisje waarvan elke jonge man eenmaal droomt — zij was gekomen ! Het vrouwtje dat hij stiekem begeerde te kennen en te huwen, het bevond zich hier, vóór hem. De bron kaatste haar schone beeld terug. Zij zou heengaan en haar verschijning zou voor immer verdwijnen...

— Hoe vast toch slaapt hij ! lispelde zij.

En zij vertrok, maar haar tred was niet zo licht als die welke haar hierheen gebracht had.

De vader van dit jonge meisje was de eigenaar van een belangrijke landbouwexploitatie in de omgeving. Hij zocht precies een jonge man van David's leeftijd om hem een handje te helpen bij zijn werk. Indien David kennis gemaakt had met het jonge meisje, zou hij de kommies van haar vader geworden zijn — iets wat de pot zou smeren ! Zo was hem dan andermaal de kans, en nog wel de beste van alle, voorbijgegaan, zo dicht langs hem aan, dat haar sluier hem aangeraakt had. En hij vermoedde het niet eens !

Het jonge meisje was buiten zicht toen twee kerels in het bosje drongen. Zij zagen er afgrijselijk uit met de ellendige klak die hun schuin op het hoofd zat en diep over hun wenkbrauwen zakte. Het was een schurkenpaar dat als de duivel leefde en dat, in afwachting van een voordelige « kwade slag », besloten had de inzet van zijn toekomstige baten met de kaart uit te spelen.

Zij beschouwden zich daartoe in veiligheid onder de ahornen. Toen zij echter de slapende David Swan vonden, fluisterde een der boeven zijn maat toe :

— He ! Zie je dit pakje onder zijn hoofd ?

De andere knikte, wisselde een knipoogje van verstandhouding en klakte met de tong.

— Ik wed voor een borrel, hernam de eerste, dat daar wat anders dan linnengoed in steekt. Die domoor moet vast en zeker goud hebben, weggeborgen in zijn hemden ! En vinden we er niets in, dan zoeken we op hem !

— En als hij wakker wordt ? vroeg de andere.

Zijn kornuit stak een hand in de zak van zijn vest, toonde hem het gevest van een dolk en maakte een veelzeggende beweging.

— Het zij zo ! sprak de andere schurk op gedempte toon.

Deze boeven wisten niet aan wat zij geleken. Zij voelden geen behoefte om in het bronwater te blikken. David, van zijn kant, had nooit zo'n betrouwvol wezen getoond; men zou gezegd hebben dat hij in moeders schoot rustte.

— Ik trek het pak onder hem uit, fezelde de ene.

— En ik schiet als hij verroert, sprak de andere.

Maar op dit ogenblik verscheen er een hond onder de ahornen. Het dier volgde een spoor en besnuffelde om de beurt de twee boeven. Toen lepte het enkele slokken water van de bron en liet zijn snuit over het aangezicht van de vreedzame slaper gaan.

— Psst ! siste een der dieven, nu is alles in het honderd ! De eigenaar van dit smerig beest moet in de buurt zijn !

— Een grote slok en... weg ! wedervoer de andere.

De man met de dolk borg zijn wapen in zijn koker en haalde een pistool boven, maar geen pistool dat een man in recordtempo neerlegt. Het was een flacon cognac, gecamoufleerd in een blikken omhulsel, met een stop in de loop. De twee schurken dronken elk een flinke teug vooraleer schertsend en schaterlachend de plaats te ontruimen, precies of niets hen meer amuseerde dan dit vertrek zonder bloedvergieten. Zij bedachten geen ogenblik hoe de Engel-griffier in onuitwisbare letters voor de Eeuwigheid de voorbedachtheid van hun euveldaad genoteerd had in het Levensboek van Goed en Kwaad. David, die zo onschuldig sliep, vermoedde niet dat een wreedaardige dood hem bedreigd had en dat hij slechts ten koste van een wonderbare tussenkomst het leven bewaard had...

Een geratel van wielen liet zich op de weg horen, werd weldra luider en wekte tenslotte David Swan uit zijn slaap. Het was de postwagen. David sprong overeind, verzamelde zijn goed en liep naar de baan.

— Eidaar, voerman ! riep hij luide. Kunt U me meenemen ?

— Klim op de imperiaal, antwoordde de menner.

David reed op die manier naar Boston, en bekommerde zich om de kwaadaardige avonturen uit zijn droom niet meer dan om het spelen van de zon in het bronwater. Hij wist niet, dat het spookbeeld van de Rijkdom het water van de wel met goud gekleurd had, noch dat de Liefde zich zo harmonisch aan haar gemurmel gemengd had. Hij wist ook niet dat de schim van de Dood de doorzichtigheid van het bronwater met een bloedgulp bedreigd had. En dit alles tijdens het uurtje dat hij in het gras had doorgebracht...

Of we slapen of wakker zijn, wij horen zelden de gevleugelde pas van de zonderlinge mogelijkheden die zich aan ons voordoen. Dat wij niet bemerken hoe onvoorziene gebeurtenissen voortdurend onze wegen kruisen, bewijst ten volle dat de Voorzienigheid steeds waakt en ons levenslot controleert, onze eindbestemming waaraan wij niets zouden kunnen veranderen, zelfs niet wanneer zij ons geopenbaard werd.

EINDE

MICKEY en de draak

Mickey is er in geslaagd de draak gevangen te nemen. Ondertussen daagt zijn rivaal, de sombere Peter, tussen hem en de prinses op…

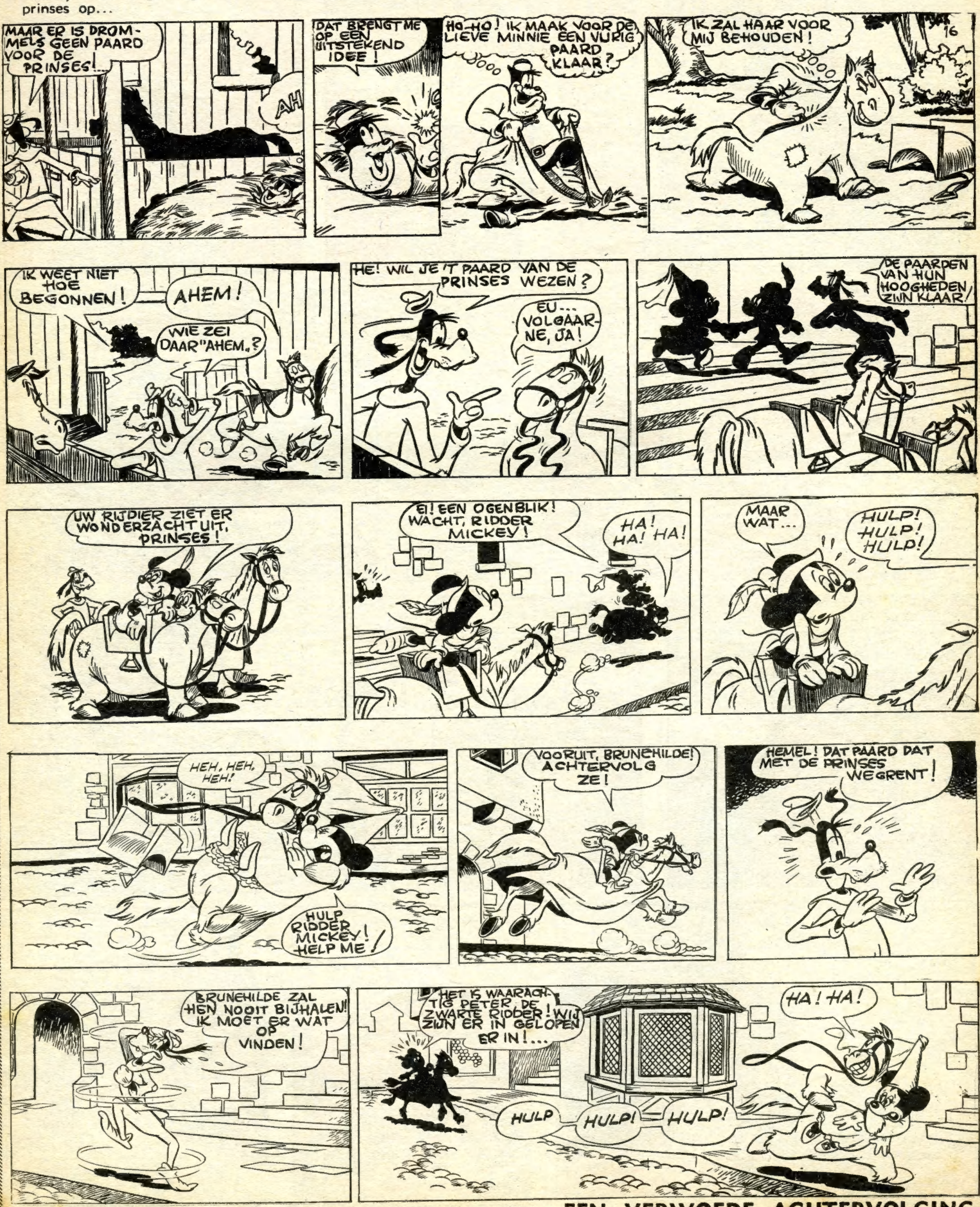

TOEKOMENDE WEEK : EEN VERWOEDE ACHTERVOLGING

DINGO en AAGJE

Dingo bezit een tamme leeuwin, Aagje... De buren vragen zijn handtekening voor een petitie die tegen hem gericht is !

TOEKOMENDE WEEK : **TRAGISCHE RAADSZITTING**

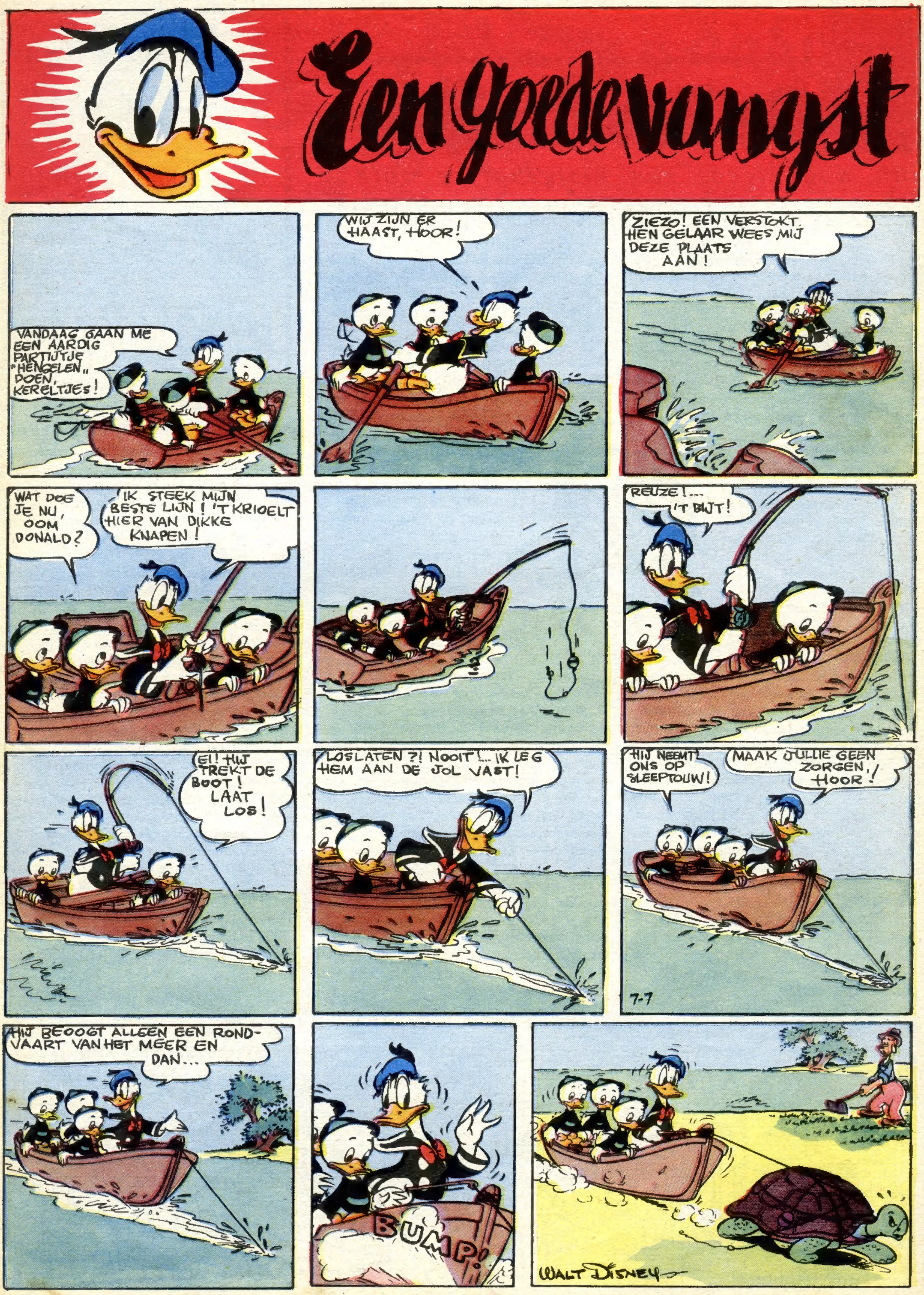
Een goede vangst
VANDAAG GAAN ME EEN AARDIG PARTIJTJE "HENGELEN" DOEN, KERELTJES!
WIJ ZIJN ER HAAST, HOOR!
ZIEZO! EEN VERSTOKT. HENGELAAR WEES MIJ DEZE PLAATS AAN!
WAT DOE JE NU, OOM DONALD?
IK STEEK MIJN BESTE LIJN! 'T KRIOELT HIER VAN DIKKE KNAPEN!
REUZE!... 'T BIJT!
EI! HIJ TREKT DE BOOT! LAAT LOS!
LOSLATEN?! NOOIT!... IK LEG HEM AAN DE JOL VAST!
HIJ NEEMT ONS OP SLEEPTOUW!
MAAK JULLIE GEEN ZORGEN, HOOR!
7-7
HIJ BEOOGT ALLEEN EEN RONDVAART VAN HET MEER EN DAN...
BUMP!
WALT DISNEY

Wat gewerd er van de helden uit de Lederkous-verhalen van Fen. Cooper?

De Roodhuiden

zijn nog steeds een krijgshaftig volk

IN bijna alle Indinanenverhalen — wie ze schreef is bijzaak — treft men deze kreten aan :

— Indianen !... Indianen !...

Ofwel :

— De Roodhuiden zijn daar !...

En de schrijvers vertellen ons dan dat deze kreten op het gevaar van een Indiaanse inval doelden en dat zij meestal geslaakt werden door de vrouwen en de kinderen van de vroegste Amerikaanse baanbrekers of landverhuizers.

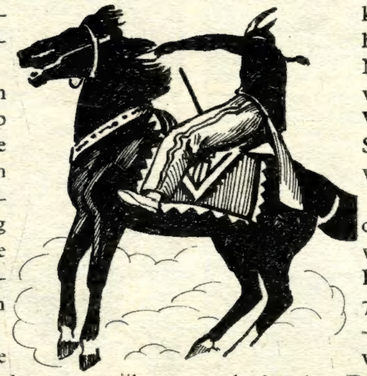

Wanneer zo'n kreten door het « blanke » kamp sloegen, stak men de handen uit de mouwen om in recordtijd de oude huifkarren in een brede kring rondom de nederzetting te plaatsen. De mannen grepen naar hun buksen en hun zes-kogels-pistolen.

Gedurende uren duurde dan het gevecht aan : kogels tegen pijlen. En er kwam dan nog een akelig slottoneel : de oogst der scalpen. Afgrijselijk !...

Afgrijselijk en, naar Indiaans recht, toch zo verklaarbaar. Die Roodhuiden — die men als wrede en onverbiddelijke bloedvergieters bestempelde — verdedigden in hun geest alleen de grondgebieden van hun voorvaderen. Verdedigen is het juiste woord, want zij beschouwden de Blanken als indringers. En of zij de verdediging van hun jachtterreinen met een ontembare moed en zelfverloochening opnamen !

★ ★

De Roodhuiden telden ongeveer 850,000 zielen in de grondgebieden die later de Verenigde Staten zouden heten.

Christoffel Colombus dacht Indië ontdekt te hebben toen hij de voet op die bodem zette. Derhalve werden de inboorlingen Indianen geheten, maar zij noemden zichzelf: « de ware mensenkinderen ».

In het Westelijk Mississipi-gebied waren de Roodhuiden ten getale van een half miljoen; in de wouden van het Oosten leefden er ongeveer 300,000. De Irokezen bezetten de grensstreek langsheen Canada; de Algonkwinen waren meer naar het Zuiden gegroepeerd; de Natsjezen bij de monding van de Mississipi; in het Westen de Comanchen, de Sioux, de Apachen, de Navajos en de Tetonen.

In 1600 — amper honderd jaar na de ontdekking van Amerika — waren de Roodhuiden nog slechts 770,000 man sterk. In 1905 — drie eeuwen later — was dit getal tot 275,000 geslonken ! De oorzaken daarvan ?... Eerst en vooral het « vuurwater », de alcoholdranken waarmede de eerste Blanken de daarop verlekkerde Roodhuiden « vergiftigden ». En verder ? De hongersnood door het inpalmen door de Blanken van een groot deel van hun jachtterreinen. Verder nog de ziekte, een gevolg van het veelvuldig gebruik van het « vuurwater », en dan de voortdurende oorlogskwelling !... De Roodhuiden kenden gedurende 300 jaar geen ware rust meer.

Een grote oorzaak van hun verval was ook de afslachting waaraan vele Blanken zich schuldig maakten, tot wanneer de missionarissen alles in het werk stelden om van de Regeringen meer menslievendheid voor de Indianen te bekomen. De Roodhuiden werden in « Reserven » ondergebracht en, sedert de bemoeiingen der missionarissen is hun getal sedert 1905 met ongeveer 225,000 toegenomen, waarvan 125,000 in de V. S. van Amerika.

★ ★

Thans worden de Indianen anders behandeld. Zij zijn vrije burgers geworden. De kleinzoon van de kleindochter van de beroemde Kauw-chef, Witte Veder, is ondervoorzitter van de V. S. van Amerika geworden, onder de naam van Charles Curtis. Robert Owen, gewezen senator, is een Indiaan. Wijlen Dr Carlos Montezuma, de roem van de geneesheerwereld van Chicago, was een volbloed Mojave-Apache.

Gedurende de jongste oorlog hebben 25,000 Indianen op het Veld van Eer gestreden. De G. I. uniformen die men in onze steden ontmoette, werden vaak gedragen door afstammelingen van de Mohicanen, de Zwartvoeten, de Choctaws en andere Indianenstammen uit verre tijden.

Een der zes zeelieden die de Amerikaanse vlag plantten op de top van de Suribachiberg te Iwo Jima, was Ira Hayes, een Pima-Roodhuid.

De Roodhuiden zijn beslist nog steeds een krijgshaftig volk... ALGONKINA.

De 7 van de week

MICKEY wenst alle kereltjes en kerlinnetjes wier patroonfeest deze week gevierd wordt, een prettige naamdag. Hartelijk gefeliciteerd !

24 JANUARI :
H. TIMOTHEUS
25 JANUARI :
H. PAULUS (Bekering)
26 JANUARI :
H. PAULA
27 JANUARI :
H. CRISPINUS
28 JANUARI :
H. JULIANUS
29 JANUARI :
H. FRANCISCUS (van Sales)
30 JANUARI :
H. MARTINA

De H. Franciscus van Sales werd op het kasteel van die naam in Savoje geboren (1567). Hij was eerst advokaat en werd in 1593 priester gewijd. Hij predikte het Geloof aan de Hugenoten en bekeerde hen tot het Christendom. Hij stichtte in 1610 de Orde van de Visitatie. Hij was een vriend van Sint Vincentius a Paulo en Bisschop van Geneve. Paus Pius IX gaf hem de titel van « kerkleraar ». Dood in 1622. Heiligverklaard in 1665.

Misrekening!

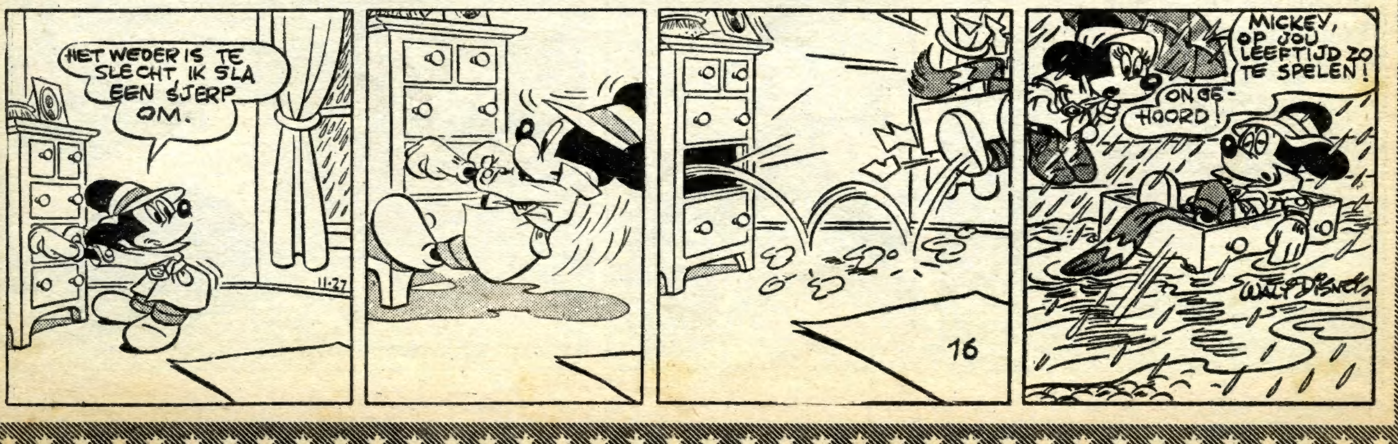

Pluto waakt steeds
O, EEN AARDIGE HOND!
DAG, MAAT!
PLUTO
HOE STEL JE 'T ?
H-HU!
WAT EEN NEUS!
KLEINE LIEVERD!
DIE HOND ZAL ONS NIET STOREN!
HOUD HEM IN 'T OOG!
Copr. 1948, Walt Disney
World Rights Reserved
GRRRRR...
JE MOEST DIE HOND OPSLUITEN! HET IS EEN PUBLIEK GEVAAR!
DIE? HIJ ZOU GEEN VLIEG KWAAD DOEN!
POLITIE
AMBULANCE
P.D.
WALT DISNEY
9-12

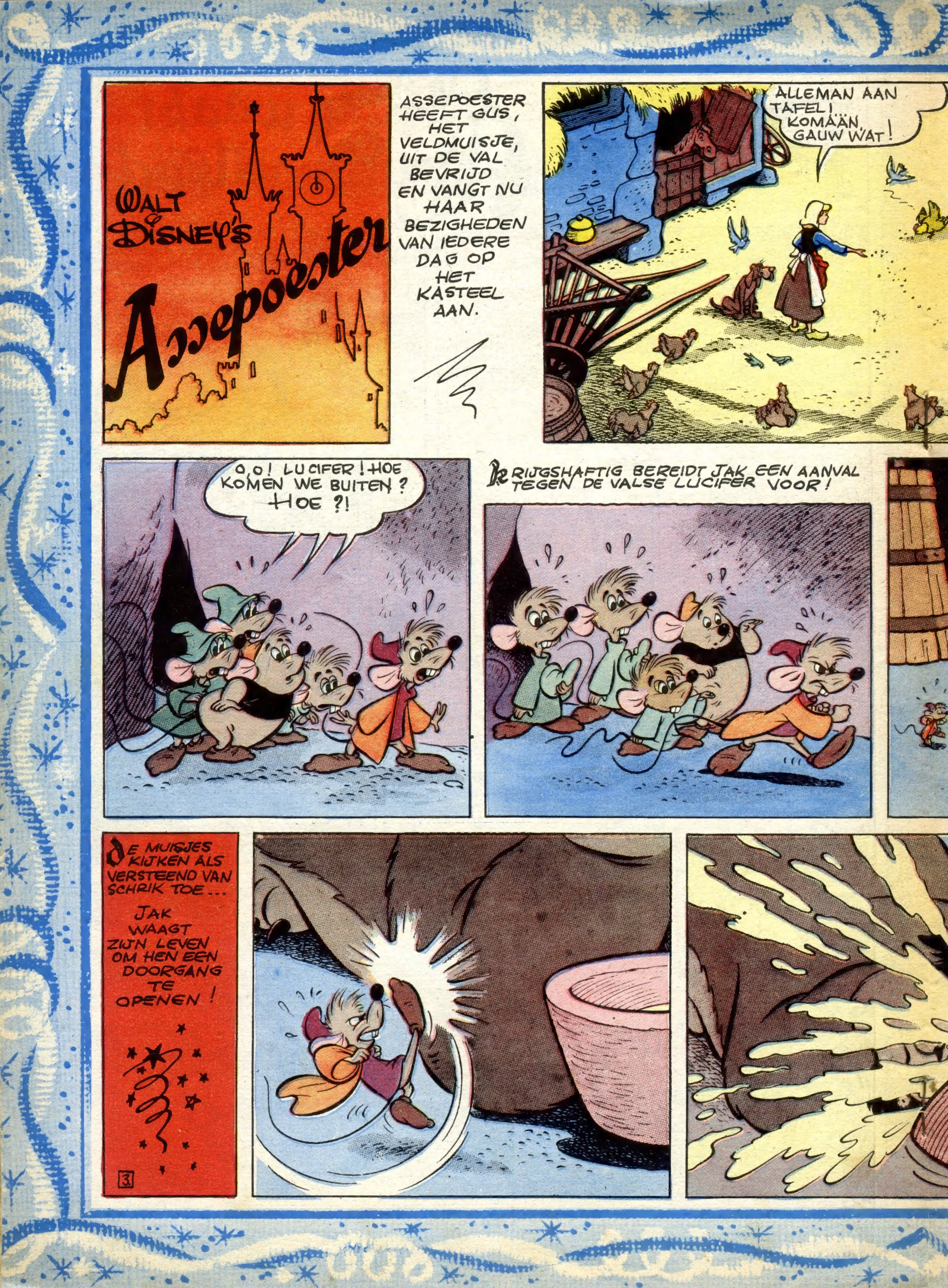

WALT DISNEY'S
Assepoester
ASSEPOESTER HEEFT GUS, HET VELDMUISJE, UIT DE VAL BEVRIJD EN VANGT NU HAAR BEZIGHEDEN VAN IEDERE DAG OP HET KASTEEL AAN.
ALLEMAN AAN TAFEL! KOMÄÄN, GAUW WAT!
O, O! LUCIFER! HOE KOMEN WE BUITEN? HOE?!
KRIJGSHAFTIG BEREIDT JAK EEN AANVAL TEGEN DE VALSE LUCIFER VOOR!
DE MUISJES KIJKEN ALS VERSTEEND VAN SCHRIK TOE...
JAK WAAGT ZIJN LEVEN OM HEN EEN DOORGANG TE OPENEN!
3

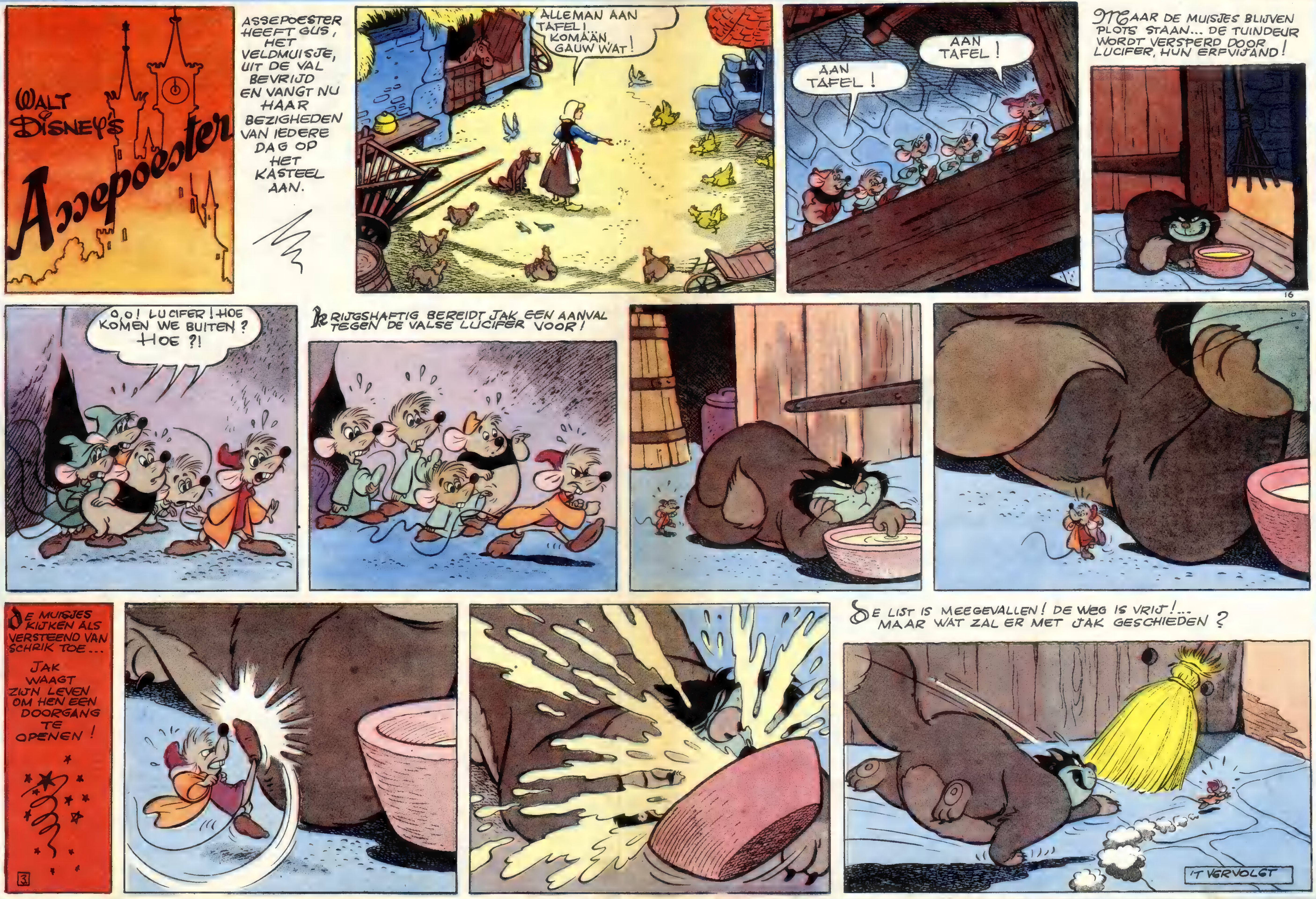
WALT DISNEY'S
Assepoester
ASSEPOESTER HEEFT GUS, HET VELDMUISJE, UIT DE VAL BEVRIJD EN VANGT NU HAAR BEZIGHEDEN VAN IEDERE DAG OP HET KASTEEL AAN.
ALLEMAN AAN TAFEL! KOMAÄN, GAUW WAT!
AAN TAFEL!
AAN TAFEL!
MAAR DE MUISJES BLIJVEN PLOTS STAAN... DE TUINDEUR WORDT VERSPERD DOOR LUCIFER, HUN ERFVIJAND!
16
O, O! LUCIFER! HOE KOMEN WE BUITEN? HOE?!
KRIJGSHAFTIG BEREIDT JAK EEN AANVAL TEGEN DE VALSE LUCIFER VOOR!
DE MUISJES KIJKEN ALS VERSTEEND VAN SCHRIK TOE...
JAK WAAGT ZIJN LEVEN OM HEN EEN DOORGANG TE OPENEN!
3
DE LIST IS MEEGEVALLEN! DE WEG IS VRIJ!... MAAR WAT ZAL ER MET JAK GESCHIEDEN?
'T VERVOLGT

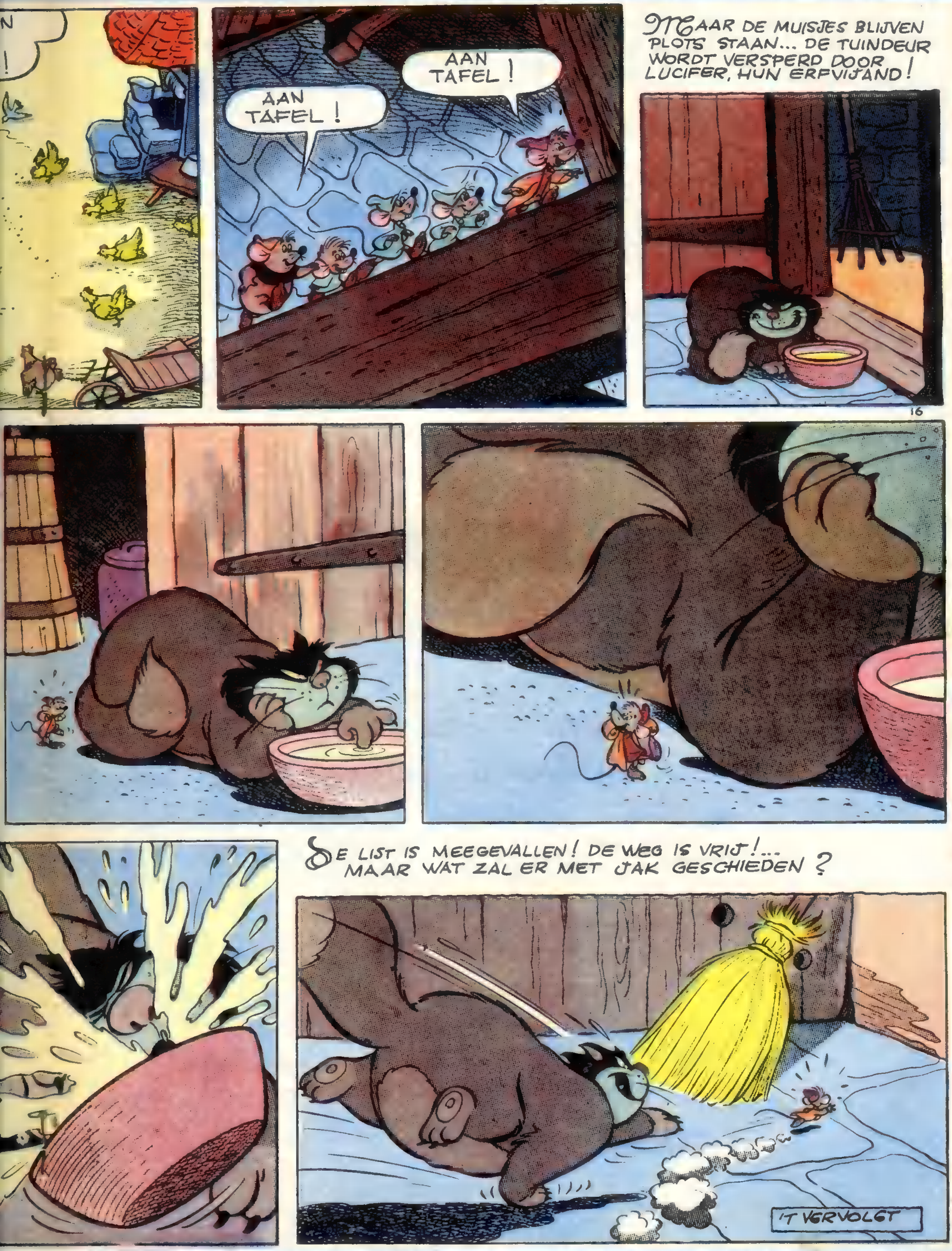
AAN TAFEL !
AAN TAFEL !
MAAR DE MUISJES BLIJVEN PLOTS STAAN... DE TUINDEUR WORDT VERSPERD DOOR LUCIFER, HUN ERFVIJAND!
DE LIST IS MEEGEVALLEN! DE WEG IS VRIJ!... MAAR WAT ZAL ER MET JAK GESCHIEDEN ?
'T VERVOLGT

De Berenkaap

WAT ER TOT NU TOE GEBEURDE. — Een Russische expeditie (1890) overwintert in de ijsvelden van de Noordelijke poolcirkel en beleeft er de meest spannende avonturen — vaak levensgevaarlijk — in de strijd tegen het natuurgeweld en bij de jacht op de pooldieren. Onder de bemanning heerst echter geen volkomen eensgezindheid.

ALS er dan toch maar een tikje van een toverstokje nodig is om dit wonderpaleis te doen oprijzen, hernam Sokolief, zie ik niet goed in waarom wij onze voorraadschuur in deze grot zouden oprichten. Zou het niet eenvoudiger zijn onze voorraden bij ons te houden ?

— Eenvoudiger wel, maar zekerder niet. De koude die hier altijd heerst zal ons vlees en ons vet voor bederf behoeden.

Men werd het er tenslotte over eens dat het door de ingenieur voorgestelde plan zou uitgevoerd worden.

De eerste dag werd de dichtstbij gelegen bergplaats geledigd. Maar hoewel zij lang niet zo veraf lag als de andere, bemerkte men al spoedig dat het geen gemakkelijke karwei was een groot stuk ossen- of berenvlees over rotsen, bergengten en bergen te dragen. 's Avonds was iedereen dan ook uitgeput en niettemin moest er de volgende dag herbegonnen worden. Bij het avondmaal steeg een algemene jammerklacht op.

— Wij zouden een berrie moeten maken, sprak de graaf.

— Of beter, het vervoer met sleden afwachten, meende Igarof.

— Wat zou het helpen ? Wij hebben immers geen slede !

— Zelfs geen hout om er een te maken, antwoordde Sokolief.

— Er zijn tonnen. Wij zouden er een in de lengte middendoor kunnen zagen, merkte Vera op.

— Het zou te klein zijn en aan geen schokken kunnen weerstaan, vreesde Alexander Ivanovitch.

— Met de enkele planken die wij hebben, zei Staalblauw, en met enkele voor de helft doorgesneden ijzeren hoepels...

Maar plots sloeg hij met zijn hand op zijn voorhoofd en riep uit :

— Wat een idee ! Hier is de doorboorde romp; wij zullen ze met zeehondenhuiden overtrekken. Het zal wel een beetje eng zijn, maar dat doet er niet toe. Dan hebben wij een boot waarmee wij naar het eilandje kunnen varen zolang de zee niet dichtgevroren is en een slede wanneer de sneeuw gevallen is. Wat denkt u ervan, heren ?

— Bravo ! riep Sokolief uit. Een uitstekende idee, mijn waarde! En ik verzeker u dat ze werkelijk uitstekend is, want ik heb de boot die u zopas hebt uitgevonden duizend maal gezien.

— Niets meer of niets minder dan een kajak, de beste, de lichste en de best drijvende onder alle boten, hernam Igarof. Hoe hebben wij er niet eerder aan gedacht ? Ken jij ze, Yermak ?

— Ik ken de kajaks, Uwe Edelheid, en ik heb er meermalen gebruik van gemaakt om in de Obi te vissen.

— Misschien zou jij er wel een kunnen maken ? vroeg Etienne.

— Ik heb er reeds verscheidene gemaakt in mijn leven, Uwe Edelheid.

— Bravo ! Wij hebben een vloot, riep de professor uit, niets kan ons verhinderen de Noordpool te bereiken.

— Laten wij eerst de middelen beramen om een laatste en krachtdadige jacht op de zeehonden en zeekalveren van het eilandje te organiseren, antwoordde Staalblauw. Zeg mij eens, Yermak, hoeveel tijd je nodig hebt om je boot te bouwen ?

— Vier of vijf dagen Uwe Edelheid, als Andreï en Piotre mij willen helpen.

— Wij zullen je allen helpen. Hoeveel ijzeren hoepels heb je nodig ?

— Geen enkele ! Die zijn te zwaar.

— En hoeveel planken ?

— Dat kan ik niet zeggen, Uwe Edelheid. Om goed te kunnen varen moet een kajak vijftien tot zeventien voet lang zijn.

— Wij hebben geen planken van die lengte, wierp de ingenieur op. Hoe zal je 't dan aan boord leggen ?

— Geef mij uw rubberboot die kan opgeblazen worden. Ik zal ermee naar het pakijs varen en er halen wat ik nodig heb.

— Je zal er niets vinden.

— Ik zal er vinden wat ik moet hebben, Uwe Edelheid.

— Hout ?

— Neen, Uwe Edelheid, maar de romp van de dode walvis, die de wind naar het eilandje gedreven heeft.

Etienne zag Yermak verbaasd aan.

— Hij heeft gelijk, riepen Sokolief en Igarof tegelijk uit. De Groenlanders en de Eskimo's gebruiken geen ander materiaal.

— Tot morgen vroeg dus !

En inderdaad, de volgende dag stak de rubberboot, bemand met Sokolief, Piotre, Andreï en Yermak, van wal.

Enkele uren later keerde zij terug. Achter zich aan sleepte zij moeizaam het enorme geraamte, door de zee afgespoeld en door zeevogels, krabben en andere diren van de laatste vlessresten beroofd. Het geleek op een reusachtig getimmerte dat op een ijsveld was ineengestort.

— Hier hebben wij het materiaal om een vloot te bouwen, onze woning te bedekken en prachtige sleden te maken, merkte Alexander Ivanovitch op. En eens te meer bereed hij zijn stokpaardje met de bewering : Men kan er gemakkelijk mee naar de pool gaan en terugkeren.

Met bijlslagen werden de ribben losgebakt, welke gediend hadden om de geweldige borst van de walvis te beschermen, vervolgens de kaaksbeenderen van zijn machtige kop. Op een veilige plaats werden deze eigenaardige materialen opgestapeld en Yermak onderzocht ze met al de ernst van een ervaren bouwmeester.

De werf werd dadelijk in gereedheid gebracht. De uitrusting van een Russisch timmerman is weinig ingewikkeld : zijn bijl vervangt alles en de moujik weet ze met een verbluffende vaardigheid te hanteren.

Dezelfde dag waarop de materialen waren uitgekozen, nam de boot reeds vorm aan. Het raam, vernuftig samengesteld uit dunner gemaakte walvisbeenderen, kon zowat zes meter lang zijn; de breedte echter bedroeg in het midden slechts zes en veertig centimeter, want van daaruit liepen de twee uiteinden scherp uit om in een spitse, naar boven ombuigende punt te eindigen.

Deze buitengewoon lichte romp werd bekleed met zeehondenhuiden die waterdicht waren gemaakt en zo wonderwel aaneengenaaid met uit pezen van zeekalveren vervaardigde draden, dat men ze met water had kunnen vullen zonder dat er één druppel zou hebben ontsnapt.

Deze eenmanskano, die zo licht was dat men ze op de schouder kon dragen als een gewone korf, werd daarna, volgens de uitdrukking van Vera, als een jampot met een blad perkament, met een strak gespannen zeehondenhuid bedekt. In het midden daarvan sneed Yermak een rond gat uit, rondom voorzien van koorden, zodat hij zich kon inrijgen aan het onderend van zijn kiel, die eveneens uit een soort waterdicht leder gemaakt was.

Al was hij dan ook een Ostiak, toch ontbrak het de scheepstimmerman niet aan een zekere hoffelijkheid. Hij vroeg aan Vera de toelating om haar naam aan zijn broos vaartuigje te mogen geven. Het jonge meisje drukte haar waardering hiervoor uit door van haar vader een half glas alkohol voor de Ostiak te bekomen.

Het volgende ogenblik was Yermak ingerijgd in zijn boot, waarmee hij slechts één geheel scheen uit te maken. Voorzien van een dubbele pagaai die hij in het midden hanteerde zodat hij het water beurtelings aan zijn linker en aan zijn rechterzijde beroerde, stak hij van wal. Zijn bootje scheerde pijlsnel over de oppervlakte van het water en gehoorzaamde aan zijn handbewegingen als een goed gedresseerd paard.

Het welslagen kon onmogelijk schitterender zijn. De volgende dag bracht de rubberboot dan ook reeds de jagers opnieuw naar het eilandje, waar zij nu niet meer moesten vrezen de zeekalveren en zelfs de walrussen aan te vallen. In geval van nood konden zij nu immers op een verzekerde hulp rekenen en dienvolgens konden zij hun gekwetste jachtbuit tot in het drijvend ijs achtervolgen.

Twee prachtige zeehonden betaalden de triomf van de nieuwe marine-ingenieur met hun leven, en enkele koppels ganzen, die nog niet naar het zuiden vertrokken waren, vonden hun weg naar de ijskast van de doorboorde berg. Vera hield eraan dat zij daar het nog vrij ver verwijderde tijdstip van de Kerst- en Nieuwjaarsdagen zouden verbeiden om de ereplaats op de gemeenschappelijke tafel in te nemen.

Ten slotte werd onverwijld besloten dat men een zo stevige als lichte slede zou bouwen naar het model van de Russische sleden, maar dan met de eigenaardige materialen die hun door het geraamte van de walvis waren verstrekt. Zodra de eerste sneeuw de grond bedekte, zou men met bekwame spoed de voorraden welke de jagers bij hun vorige tochten hadden verborgen naar de opslagplaats vervoeren.

Van dat ogenblik af werd het werk op de Berenkaap ernstig georganiseerd. Staalblauw, die nu voor goed erkend was als de leider van de kleine groep voor de tijd dat ze aan wal zou verblijven, vaardigde een reglement uit dat geïnspireerd was door de beste modellen van de kapiteins die op deze hoge breedtegraad hadden overwinterd.

Dit reglement, dat eenieder zich verbond stipt na te leven, omschreef duidelijk de ambtsbezigheden welke aan ieder lid van de expeditie werden opgelegd. Zelfs Vera kreeg haar taak aangewezen. Het jonge meisje ontving het oppertoezicht in de bedeling van de levensmiddelen, de inrichting van de woning, het vullen der lampen en het onderhoud van de kleren. Pastoukof werd belast met het arsenaal en de jachtpartijen, Sokolief met de visvangst en de leiding van de ontdekkingstochten te land; Igarof met de zorg voor de bibliotheek en het bijhouden van het dagboek, waarin de sterrekundige waarnemingen, de ontdekkingen op het gebied van de natuurlijke historie, de wetenschappelijke en andere opzoekingen zouden aangetekend worden. Staalblauw nam de algemene leiding waar van de natuurkundige proefnemingen, de bouw van de woning en de handhaving van de inwendige orde. Andreï, Piotre en Yermak traden op als koks, metselaars, vissers, jagers, timmerlui en smeden.

Dit reglement werd onmiddellijk van toepassing.

Wanneer de nauwkeurige inventaris van de levensmiddelen, munitie, kledingsstukken en instrumenten was opgemaakt, kreeg elk voorwerp een geëigende plaats.

Etienne begon met de vaatjes knalpoeder zo ver mogelijk te laten wegbrengen, onder een vooruitspringend stuk rots, waar ze tegen elke schok beveiligd waren. Daar kregen ook hun plaats de enkele ledige granaten die Maximof, om een onnaspeurbare reden aan de geleerden had willen afstaan, hoewel hij het klein kanon waarmee ze konden afgeschoten worden voor zichzelf had behouden.

Voorlopig werden de kleine apotheek, een half vaatje alcohol en een kist suiker, die zorgvuldig voor ziektegevallen in reserve werden gehouden, bij de ingang van de gang geplaatst, vanwaar zij later in de nog in ontwerp zijnde woning zouden overgebracht worden. Dit was eveneens het geval met de boeken, de papieren en andere voorwerpen welke nog moesten versjouwd worden.

De lederen zakken met olie en vet, die de enige brandstof uitmaakten waarover de expeditie beschikte, vormden een afzonderlijke afdeling. Er was ook een zaal voor de kleren ,de pelzen, de rubbermatrassen, tapijten, schaatsen, sneeuwschoenen, sneeuwbrillen, in één woord voor al het materiaal voor de ontdekkingstochten.

In een andere zaal liet Vera methodisch rangschikken de zakken rijst en bloem, de dozen conserven, de kisten fijngestampte kool, gerookte vis en andere voedingswaren. In een belendend vertrek hingen aan koorden of stonden stokstijf tegen de wanden grote stukken bevroren en dus bederfvrij vlees van beren, muskusossen, zeehonden of walrussen, eenden, ganzen, zeekoeten en vossen.

Deze koninklijke voorraadkamer was vanzelfsprekend het voorwerp van zeer bijzondere zorgen.

('t vervolgt.)

IN HET VOLGEND NUMMER :

ONTDEKKINGSTOCHT NAAR DE BERG

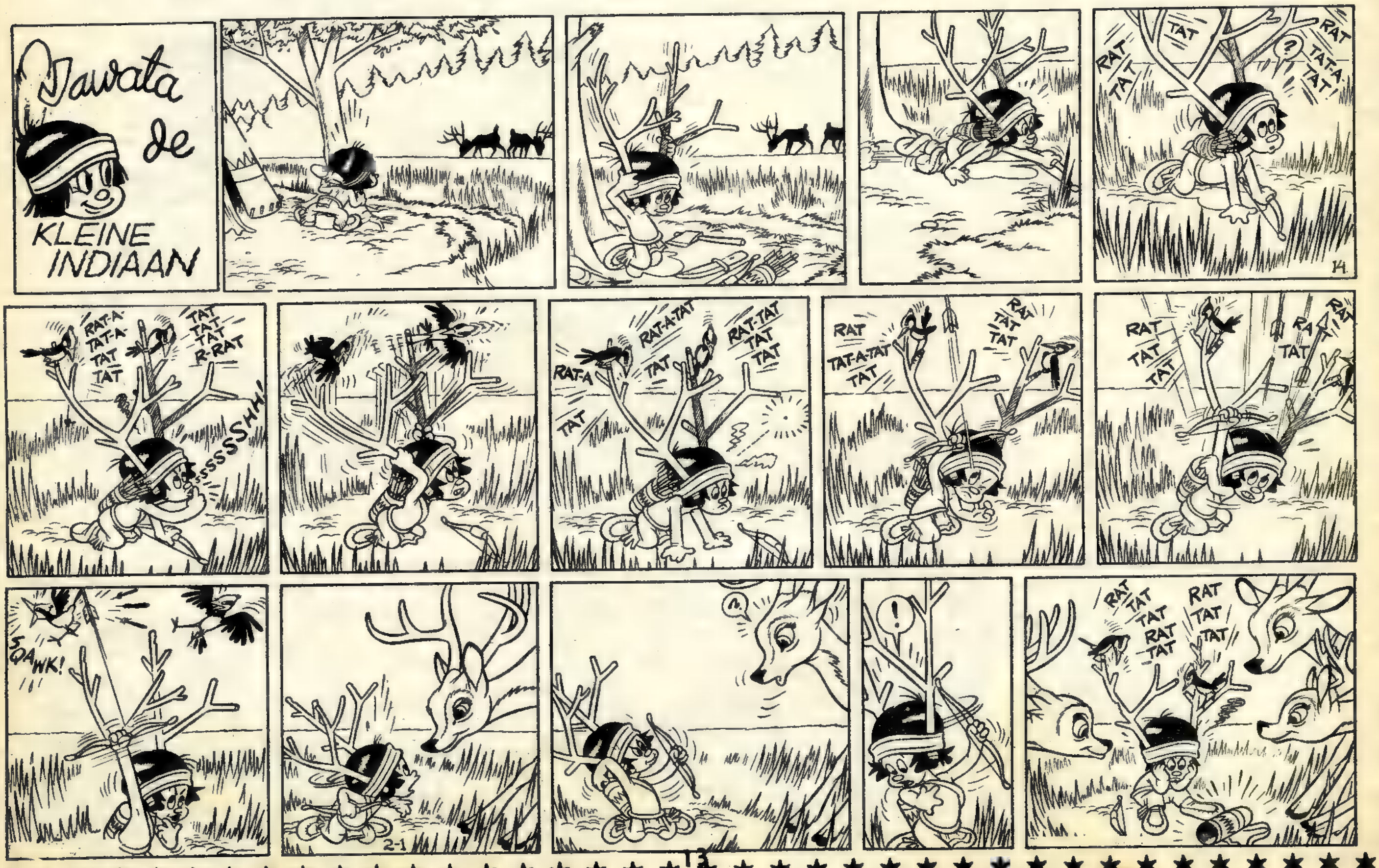

ORM! IK HEB VAN HEEL DE NACHT GEEN OOG GELUIKT.
DIE KINDEREN MAKEN ME ARM. HOE KAN IK OOIT KOPEN AL WAT ZE ME VRAGEN ?
FIETSEN, BALLONS, AL WAT ZE ZIEN ! EN DOOR MIJN SCHULD... IK HEB ZE BEDORVEN ! MAAR ...
16.14
DONALD
WINT het toplot
★ ons compleet verhaal. ★
MAAR ER KOMT VERANDERING ! VOORTAAN GEEN DUIT MEER !...
OPSTAAN, MAATS !
IK BEN NIET DOOF!
HET WORDT EEN GROTE DAG!
WIJ HEBBEN DE LOTERIJBILJETTEN TE VERKOPEN, HET TOPLOT IS...
... EEN PIANO!
WAT ?!!
BILJETTEN VAN 1 GULDEN ...
HET ZAL DE CLUBKAS ...
WAT AARDIG SMEREN!
HA! HA!
TOT WEERZIENS,
OOM DONALD!
TOT STRAKS, HOOR!
ZE ZULLEN PROBEREN OM MIJ EEN BILJET TE VERKOPEN !
MAAR IK HEB NOOIT GELUK, IK WIN NOOIT WAT!
IK MOET BIJ MIJN STUK BLIJVEN !... VOORZICHTIGHEIDSHALVE VERBERG IK MIJN GELD !
LATEN WIJ ELK EEN DEEL NEMEN...
EN ONZE BILJETTEN VERKOPEN
AAN JAN EN ALLEMAN.
IK BERG MIJN GELD IN DIE OUDE HOLLE BOOMSTAM !...
EN MIJN UURWERK ER BIJ, WANT HET GEEFT MIJ HET VOORKOMEN VAN EEN RIJKE MAN ...
MET ZIJN WIJZERPLAAT IN RADIUM.

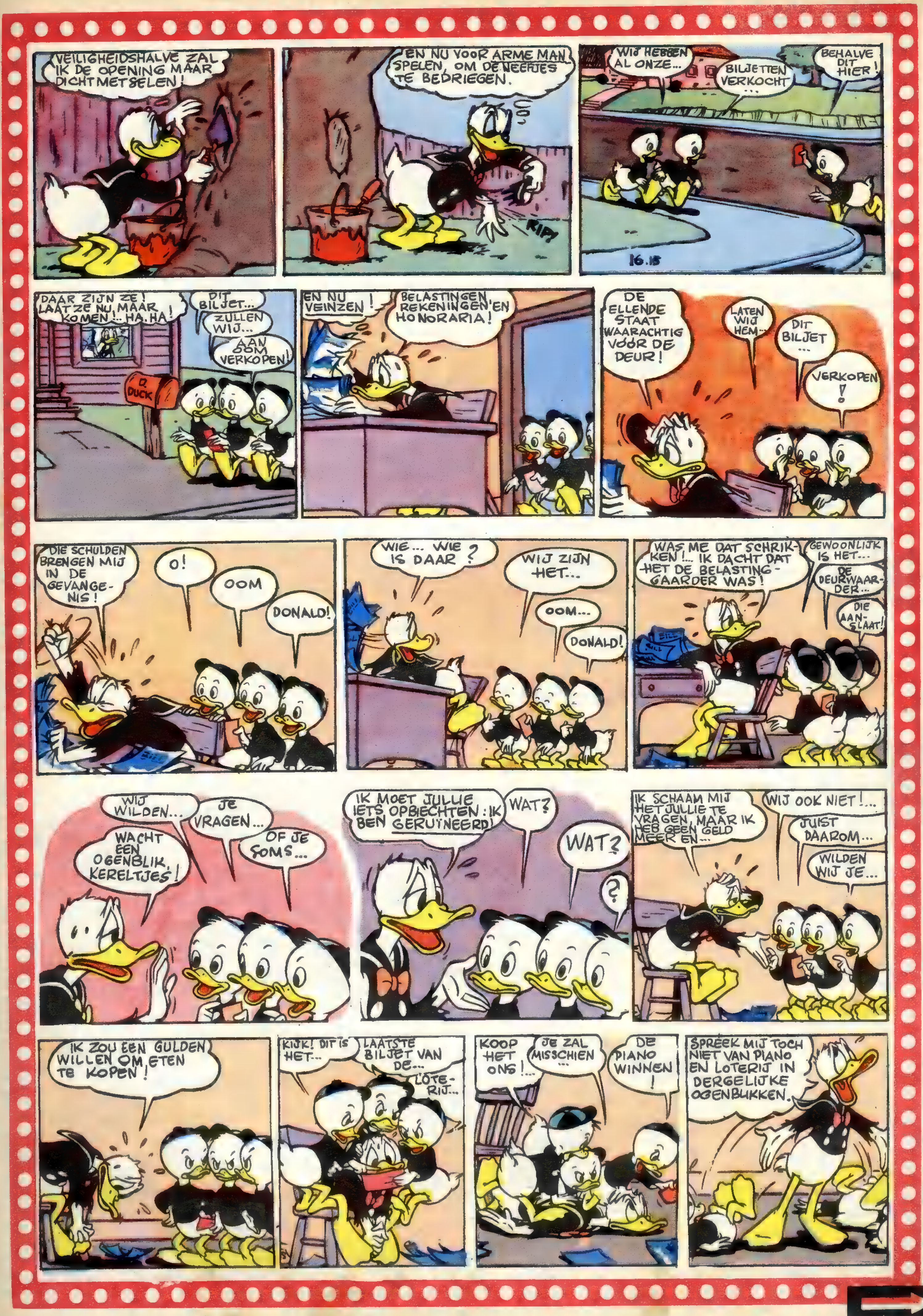
VEILIGHEIDSHALVE ZAL IK DE OPENING MAAR DICHTMETSELEN!
EN NU VOOR ARME MAN SPELEN, OM DE NEEFJES TE BEDRIEGEN.
RIP!
WIJ HEBBEN AL ONZE...
BILJETTEN VERKOCHT...
BEHALVE DIT HIER!
16.15
DAAR ZIJN ZE! LAAT ZE NU MAAR KOMEN!... HA, HA!
DIT BILJET...
ZULLEN WIJ...
AAN OOM VERKOPEN!
D. DUCK
EN NU VEINZEN!
BELASTINGEN, REKENINGEN EN HONORARIA!
DE ELLENDE STAAT WAARACHTIG VOOR DE DEUR!
LATEN WIJ HEM...
DIT BILJET...
VERKOPEN!
DIE SCHULDEN BRENGEN MIJ IN DE GEVANGENIS!
O!
OOM
DONALD!
WIE... WIE IS DAAR?
WIJ ZIJN HET...
OOM...
DONALD!
WAS ME DAT SCHRIKKEN!... IK DACHT DAT HET DE BELASTINGGAARDER WAS!
GEWOONLIJK IS HET...
DE DEURWAARDER...
DIE AANSLAAT!
WIJ WILDEN...
JE VRAGEN...
OF JE SOMS...
WACHT EEN OGENBLIK, KERELTJES!
IK MOET JULLIE IETS OPBIECHTEN: IK BEN GERUÏNEERD!
WAT?
WAT?
?
IK SCHAAM MIJ HET JULLIE TE VRAGEN, MAAR IK HEB GEEN GELD MEER EN...
WIJ OOK NIET!...
JUIST DAAROM...
WILDEN WIJ JE...
IK ZOU EEN GULDEN WILLEN OM ETEN TE KOPEN!
KIJK! DIT IS HET...
LAATSTE BILJET VAN DE...
LOTERIJ...
KOOP HET ONS!...
JE ZAL MISSCHIEN...
DE PIANO WINNEN!
SPREEK MIJ TOCH NIET VAN PIANO EN LOTERIJ IN DERGELIJKE OGENBLIKKEN.

WIJ WETEN TOCH...
DAT JE NIET...
ARM BENT!
DUS... GELOVEN JULLIE ME NIET?
HELE-
MAAL
NIET!
GOED! GOED! ALS JULLIE IN HEEL HET HUIS EEN CENT VINDEN KOOP IK JULLIE EEN BILJET!
HIJ HEEFT...
...ER ZEKER
IN ZIJN ZAK!
HÉ!
NIETS!
GEEN DUIT!
LEEG!
HET SMART ME DAT JULLIE MIJ NIET VERTROUWEN, HOOR, NEEFJES!
HIJ MOET HET...
ERGENS VERSTOPT...
HEBBEN!
IK ONDERZOEK DE VLOER!
IK DE MUREN!
IK DE SCHOORSTEEN
HÉ, HÉ! GEEN WOORD, HOOR!
NIETS ACHTER DE LIJSTEN!
NIETS IN DE HAARD!
NIETS ONDER HET TAPIJT!
HELP ME EEN HANDJE, KOM!
NEE! HIER KAN 'T...
...NIET
WEZEN
OOM DONALD
HEEFT
GEHEIMPLAATSEN!
NIETS ONVERLET GELATEN!
HET IS EEN VAN ZIJN GEHEIME BERGPLAATSEN!
BEDELAARS...
VERBERGEN 'T GELD...
IN HUN MATRAS!
BEDELAARS!... NU, ALS ZIJ 'T GOEDVINDEN, ZEG!...

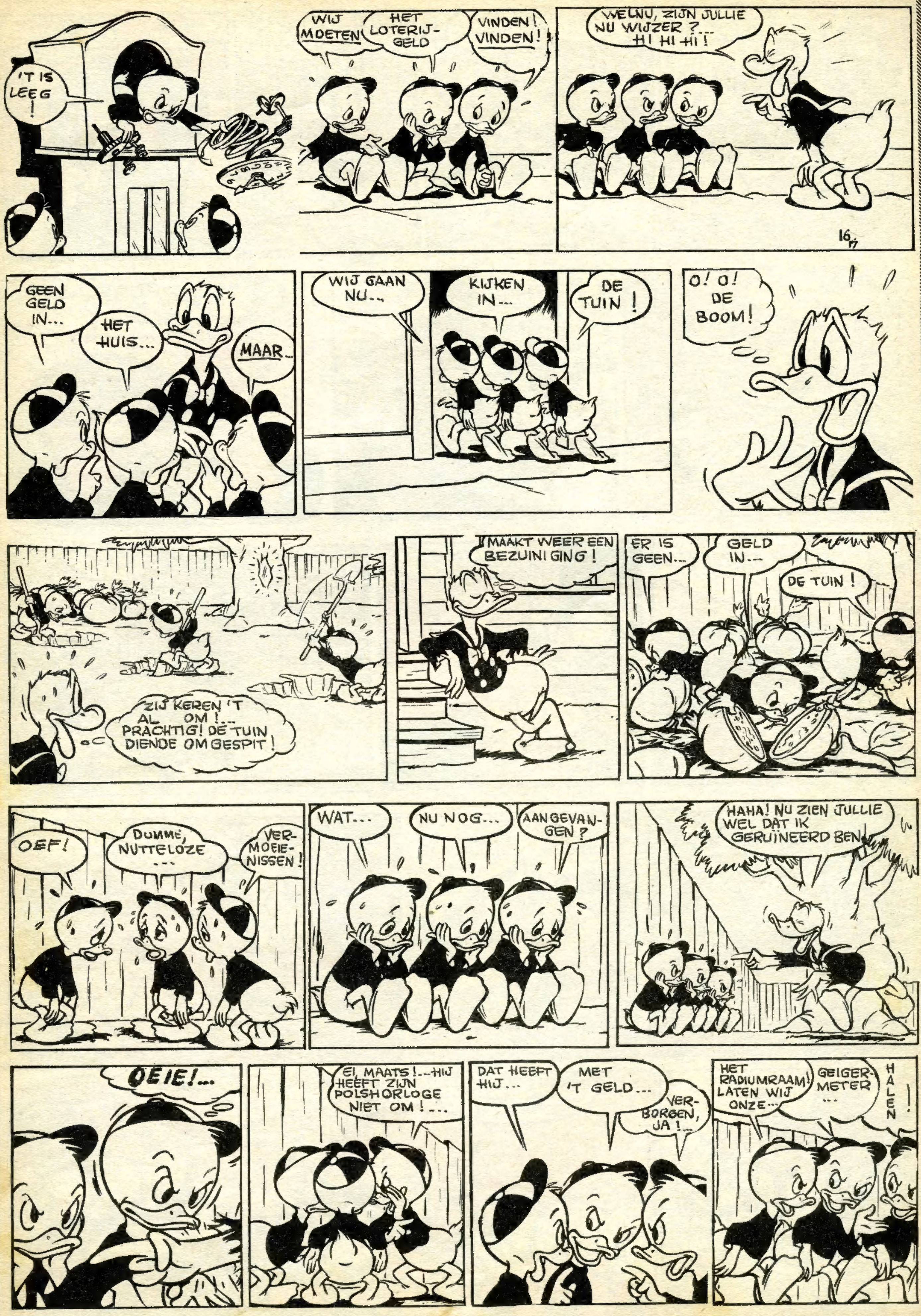
'T IS LEEG !
WIJ MOETEN
HET LOTERIJ-GELD
VINDEN! VINDEN!
WELNU, ZIJN JULLIE NU WIJZER ?... HI HI HI !
16/17
GEEN GELD IN...
HET HUIS...
MAAR...
WIJ GAAN NU...
KIJKEN IN...
DE TUIN !
O! O! DE BOOM!
ZIJ KEREN 'T AL OM!... PRACHTIG! DE TUIN DIENDE OMGESPIT!
'MAAKT WEER EEN BEZUINIGING !
ER IS GEEN...
GELD IN...
DE TUIN !
OEF!
DUMME, NUTTELOZE ...
VERMOEIENISSEN!
WAT...
NU NOG...
AANGEVANGEN ?
HAHA! NU ZIEN JULLIE WEL DAT IK GERUINEERD BEN!
OEIE!...
EI, MAATS!...HIJ HEEFT ZIJN POLSHORLOGE NIET OM!...
DAT HEEFT HIJ...
MET 'T GELD...
VERBORGEN, JA!...
HET RADIUMRAAM! LATEN WIJ ONZE...
GEIGERMETER...
HALEN!

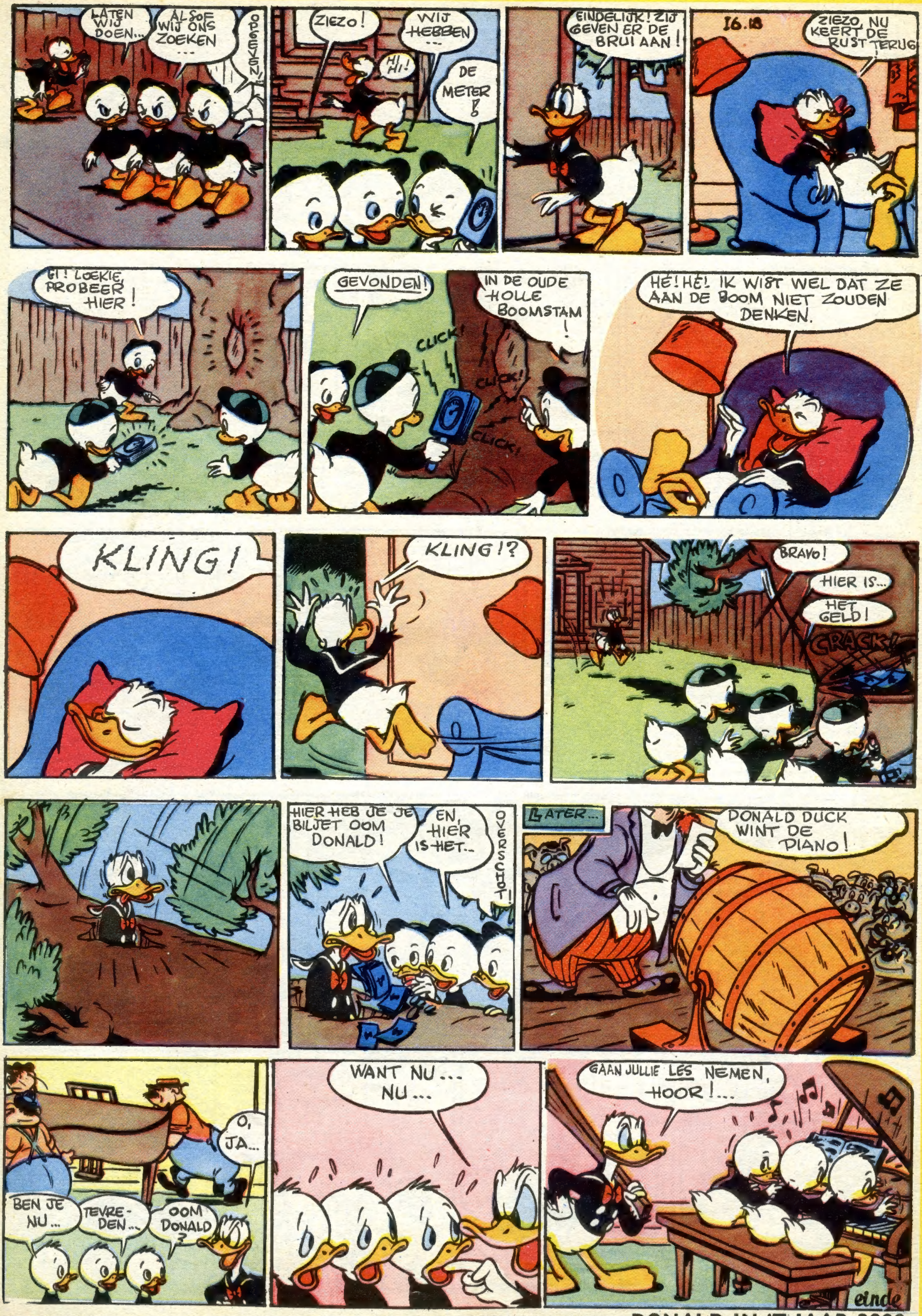

TOEKOMENDE WEEK : **DONALD IN 'T JAAR 2000**

magische puzzle

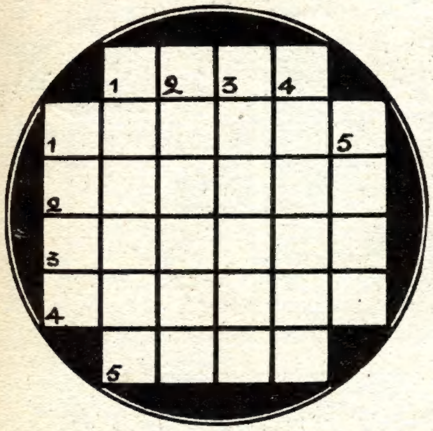

Horizontaal en verticaal met dezelfde letters invullen.
1. (vier letters) : spijsverteringsorgaan.
1. (zes letters) : Kinderweekblad.
2. Toneelspeler (eig. Frans).
3. Welpenleidster (padvinders).
4. Greppels, droge sloten.
5. Perzië (nieuwe naam - de beginletter I wordt Y).

CIRKELRAADSEL

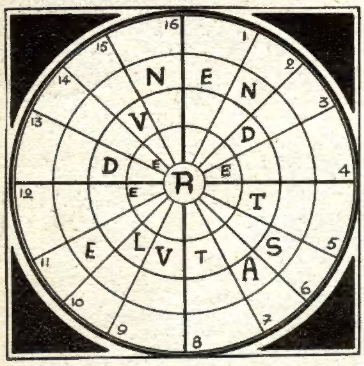

Van buiten naar binnen moeten zestien woorden van 5 letters, die alle als **laatste** letter de « R » hebben, ingevuld worden. Bij een juiste oplossing vormen de letters in de vakjes 1 tot 16 de namen van drie stripfiguren. Van de in te vullen woorden zijn sommige letters al geplaatst, ter vergemakkelijking.

1. Lengtemaat van 10 decimeter. - 2. Tussen (Latijn). - 3. Boomsoort. - 4 Mannelijke kat. - 5. Griffelaar. - 6. Vogel (min beginletter). - 7. Geestelijke. - 8. Naderhand. - 9. Ooievaar. - 10. Kweker. - 11. Rivierkant. - 12. Aanstichter. - 13. Elkeen. - 14. Dichterbij. - 15. Donateur. - 16. Beneden.

Oplossingen der ZIGZAGS

1. **Magische puzzle.** — Horizontaal en verticaal moest er zo ingevuld worden : MAAG - MICKEY - ACTEUR - AKEELA - GEULEN - YRAN.
2. **Cirkelraadsel.** — Meter - Inter - Ceder - Kater - Enter - ijster - Pater - Later - Uiver - Teler - Oever - Dader - Ieder - Nader - Gever - Onder (gevormde namen : MICKEY, PLUTO, DINGO).
3. **Trapraadsel.** — WEET-AL; AL-GE-BRA; BRABAN-DER; DER-TIEN-DE; DE-CEM-BER; BERGA-MOT; MOT-JE.
4. **Munten.** — Vatikaanstad (Lire) - Frankrijk (Francs) - Groot-Brittannië (Engeland-shillings) - Zwitserland (Francs) - Nederland (Gulden) - Turkije (Piastre) - Rusland (Kopeck) - U. S. Amerika (Dollars) - Spanje (Pesetas).

OPLOSSINGEN VAN DE WEDSTRIJD (Nr 15) IN Nr 17.

Kruiswoordraadsel

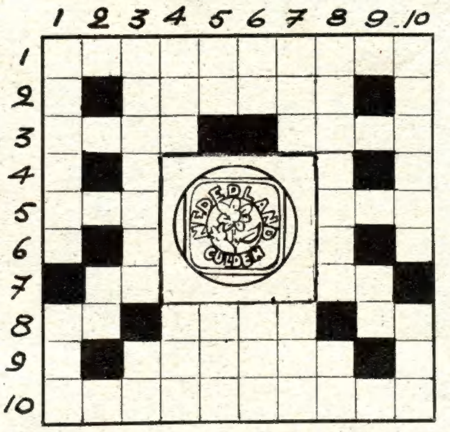

Horizontaal : 1. Een fraai jeugdboekje. - 2. Aanschouw. - 3. ... uw ouders; Niet een. - 5. Ik (Latijn); Cylindervormig stuk hout. - 7. Deel van de mast; Knock out (afk.). - 8. Bep. lidwoord; Wat gezaaid wordt; Voornaamw. - 9. Strijd tussen volkeren. - 10. Wie zich abonneert bekomt een ...

Verticaal : 1. Heeft ons lief en zorgt voor ons; Weldra. - 2. Muzieknoot. - 3. Mickey-held; Lange klank. - 4. Huisdier; Hemellichaam. - 5. Voegwoord; Omwerping van « nar ». - 6. Laatste letters van het alphabet; Licht Engels bier. - 7. Een zwijntje; Niet slim. - 8. Iets waar je iets kunt uit leren, is ...; Gij. - 9. Voorzetsel. - 10. Figuur uit het stripverhaal van de Eiffeltoren; Van het ww. eten.

(Oplossing in Nr 17)

Proef deze eens!

DE AANHOUDER WINT

— U moogt van geluk spreken, jonge man, en het als een eer beschouwen dat ik U wil ontvangen, zei een groot industrieel tot een verzekeringsagent. Vóór U heb ik reeds zeven anderen doorgezonden, zonder ze te willen ontvangen.

— Ik weet het, antwoordde de jonge man, want het is de achtste maal dat ik me aanbied.

EEN MIRAKEL !

Aan de grens wordt aan een oude dame gevraagd of zij niets heeft aan te geven.

— Nee, helemaal niets.

— Maar die fles, Mevrouw, wat is daarin ?

— O, gewijd water, goede heer, water van Lourdes.

De douane ontstopt de fles en riekt :

— Hé, maar dat is Benedictine !

— Glorie aan God, roept de vrouw uit, een mirakel !

TRAPRAADSEL

In elk vakje komt één **lettergreep** te staan, terwijl horizontaal en verticaal de volgende woorden moeten worden ingevuld :
1. Iemand die vele dingen weet. - 2. Stelkunde. - 3. Inwoner van Brabant. - 4. Rangtelwoord. - 5. De 12e maand van het jaar. - 6. Heerlijke peersoort. - 7. Lastig en hinderlijk kleervlindertje.

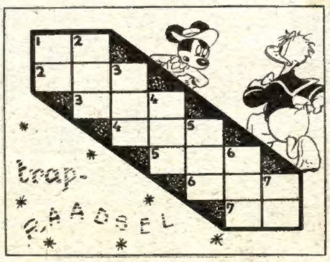

HERSEN TRAINING

1. Hoeveel bruggen heeft Venetië ?

Antwoord : 378.

2. Is de Niagara de hoogste waterval ter wereld ?

Antwoord : Nee ! Er zijn 67 die hoger zijn, waarvan 20 in de Verenigde Staten.

3. Ik ben 3 maal zo oud als ik 30 jaar geleden was. Hoe oud ben ik nu ?

Antwoord : 45 jaar.

4. Hoe komt men aan de naam « Witte Huis » ?

Antwoord : Het gebouw, dat in Washington staat, werd wit geschilderd, nadat het door de Engelsen in de oorlog van 1812 in brand gestoken was.

5. Wanneer en door wie werd de eerste ster gemeten ?

Antwoord : In 1920 door Francis G. Peax van de sterrenwacht van Mount Wilson. Hij berekende de diameter van de ster Betelgeuse (240.000.000 mijl).

6. Is het waar dat de aarde om de maan draait ?

Antwoord : Nee ! Integendeel, de maan draait om de aarde met een tempo van 60 kilometer per minuut.

DE MAGISCHE SPIES

Wie probeert eens een grote, harde en scherpe naald (b.v. stopnaald) op een verticaal vlak van zacht hout te werpen, zodanig dat ze als een « vogelpik-pijl » in het hout blijft zitten ?... Hoe vaardig men ook te werk gaat, elke poging is tot mislukking opgetekend.

Maar als je doet als de slimme Comus, zal je er wel in slagen je « spies » in het hout te planten. Je neemt een gewone draad, steekt hem door het oog der naald en... je begint te werpen. Nu zal je stellig het doel bereiken, tenzij je een heel onhandige « spieswerper » bent.

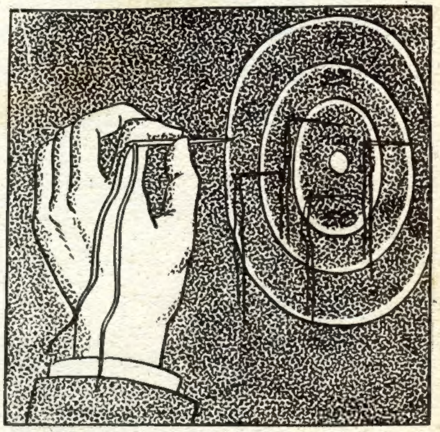

Wie vindt ze ?

Wie vindt de namen van de landen waartoe onderstaande geldstukken behoren ?

Wij hebben de landsnamen in hun geheel of gedeeltelijk van de munten geschrapt.

Wie goed kijkt en nadenkt komt er wel toe de munten thuis te brengen !

Goede moed, kereltjes en kerlinnetjes !...

MICKEY CLUB BON 16

MICKEY en het eiland van de DOOD

Mickey, Pluto en Blauwbaard zijn in handen van de wilden gevallen in het eiland van de Dood...

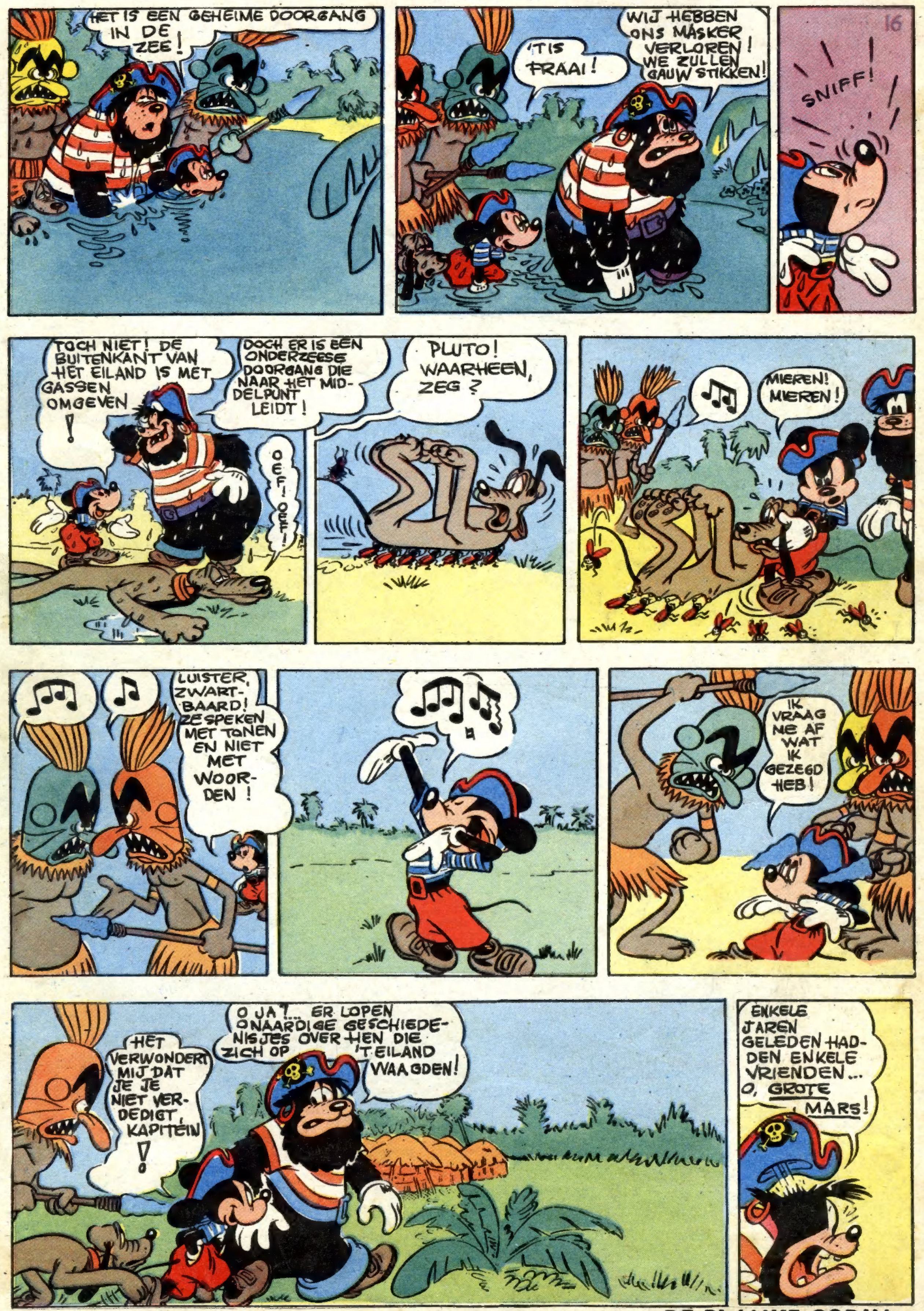

TOEKOMENDE WEEK : DE BLANKE GODIN

IN BELGIE GEDRUKT bij de N.V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », 47, Hopstraat, Brussel.